

ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ

органъ на социалдемократическата партия (обединена) въ Плевенския окръгъ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

АБОНАМЕНТЪ: 10 ЛЕВА ЗА ГОДИНА,
5 ЛВ. ЗА ПОЛОВИНЪ ГОДИНА.

ЕДИНЪ БРОЙ 30 СТ.

Социалисти отъ Плевенски Окръгъ, гответе се да присъствувате масово на окръжната и околийска конференция въ гр. Плевенъ на 24 май т. г.

Г. Марковъ.

Слѣдъ първомайското „прѣмеждие“.

Отъ както интернационалътъ прѣди 30 год. опрѣдѣли 1 Май за светъ денъ на празненство и протестъ, цѣлиятъ буржоазенъ свѣтъ всѣка година на този денъ извиква една смѣтна тревога, по-голяма или по-малка въ зависимостъ отъ политическитѣ обстоятелства. Тази година, обаче, обикновената тревога се прѣвърна въ истинска паника. Защото, догдѣто революцията прѣзъ послѣднитѣ мѣсеци шестува триумфално въ Русия, Унгария, Германия и Австрия, цѣлиятъ останалъ свѣтъ прѣживява единъ кипещъ, който чака само искрата за да се прѣвърне въ много мѣста въ буенъ революционенъ пламъкъ. И буржоазиятъ свѣтъ се страхуваше, че първи май тази година ще бѣде очакваната искра. Този страхъ сплани и българската буржоазия и тя го прояви по твърдъ осъзнателенъ начинъ. Военнитѣ приготовления, глупавитѣ прѣдупрѣждения и провокаторскитѣ, понѣкога, апели, както този въ в-къ „Прѣпорецъ“ и „Миръ“ — да бждатъ забранени майскитѣ манифестации, свидѣлствуватъ, че българската гузна и потънала въ прѣгрѣшения буржоазия чувствува, че на първи май ще ѝ мине прѣзъ главата едно прѣмеждие.

Тѣ станаха — нашитѣ първомайски манифестации — съ една внушителностъ и импозантностъ, която изненада нѣгдѣ дори самитѣ насъ, които отъ три години вече не бѣхме си прѣмѣрвали силитѣ. Никоя глава не падна отъ раменѣтъ, никой имотъ не бѣше разграбенъ, никоя свобода не бѣше погазена, отъ тѣзи, които на първи май развѣха всички черненитѣ знамена — и при все това прѣзъ този денъ се почувствува лѣхътъ на революцията. Защото на този денъ всички работници, фабрики и други заведения бѣха изпразнени, — вѣстникитѣ не можаха да излѣзатъ, желѣзницитѣ бѣха спрѣли своя ходъ, телеграфа не работѣше и, когато тѣснитѣ въ Плевенъ искаха на самия първи май да подадатъ телеграмата си за своята манифестация, тѣ намѣриха гишето му затворено — но телеграфиститѣ не бѣха въ фурната на Дим. Константиновъ, кждѣто се помѣщава тѣснияшки клубъ. Дори общинскитѣ управления и други държавни учрѣждения този пѣтъ на много мѣста бѣха затворени, защото безропотнитѣ до скоро роби на канцеларската машина бѣха се наредили подъ червенитѣ знамена. Цѣлото производство, размѣна и транспортъ на първи май бѣха парализирани — това не бѣше ли една революция?

Буржоазията си отдѣхна на другия денъ съ облекчение, защото „прѣмеждието“ бѣше минало, и отъ много къшета, кждѣто бѣха се изпокрили плѣховетѣ на буржоазната преса, се подадоха мръсни муцуни съ ехидни подсмивки: „това ли ви бѣше революцията?“

Социалиститѣ отминаватъ съ прѣзрение ехиднитѣ вѣстникарски замачки по първомайскитѣ манифестации, а сжщо така и политическитѣ смѣтки за числото на нашитѣ манифестанти. Нека се утѣшаватъ ахмацитѣ съ подобни утѣшения. Ние сме доволни отъ първомайскитѣ резултати, защото

съ тѣхъ ние постигнахме поставената си цѣль: да направимъ на този денъ едно чувствително прѣдупрѣждение прѣдъ българската буржоазия за нашата сила, която е готова всѣки моментъ да се тури въ дѣйствиe за извоюване исканията, които нѣколко пѣти вече се прѣдвяватъ. Революция въ смисълъ, както си я рисува еднакво буржоата и тѣсняка, никога не сме имали намѣренията да правимъ на този денъ. Прѣдупрѣждението, обаче е направено и то бѣше така внушително, че неговото дѣйствиe не може да се не почувствува. Нека бждемъ готови въ близкитѣ дни да обрнемъ прѣдупрѣждението въ дѣйствиe, ако гласътъ ни не бѣде чутъ — това е първата длѣжностъ, която ни се налага слѣдъ първи май. Нека стегнемъ редоветѣ си и бждемъ готови

1 МАЙ ВЪ ПЛЕВЕНСКИ ОКРЪГЪ

Свѣдѣнията, за празнуването на 1 май въ окръга, които имаме на рѣка въ тоя моментъ, сж още непълни. Но отъ станалото въ Плевенъ и отъ свѣдѣнията получени отъ нѣкои самопунктове може да се констатира единъ успѣхъ неочакванъ. Наистина майското праздненство стана при небивало лошо врѣме, нѣкждѣ прѣзъ цѣлия денъ валь проливенъ дъждъ, което се отрази злѣ върху числеността на манифестациитѣ. Но при все това резултатитѣ вѣкждѣ сж отлични. Тѣ сж отъ естество не само да окуражатъ нашитѣ мѣстни другари, но и да вдѣхнатъ въ гърдитѣ имъ вѣра въ близката побѣда и тържество — на партията и социализмътъ въ окръга.

Плевенъ. Партията тукъ заживѣ слѣдъ демобилизацията въ трѣскава дѣятелностъ, резултатитѣ отъ която трѣбваше да се видятъ на 1 май. Днигѣ, що прѣдшестваха великиятъ праздникъ, бѣха енергично използвани за подготовка на тържеството и другаритѣ, които бѣха натоварени съ разни задачи, изпълниха дълга си присърце. Отдѣлнитѣ професионални организации взеха мѣрки да мобилизиратъ своитѣ членове. Мѣстната организация и Съюзътъ на съюзитѣ съ стѣпни позиви канеха своитѣ членове на общото социалистическо праздненство. По прѣдварително рѣшение на 1 май Гарата и Т. П. Станция запустѣха.

Сутринта група другари на чело съ Червено знаме отидоха да посрѣщнатъ нашитѣ славни желѣзничари. Изъ пѣтя за гарата се срѣщаха по единично нѣкой дѣдривъ „революционеръ“ отъ тѣснияшкото теке, захвърлилъ желѣзничарската униформа, прѣдъ страха да не бѣде познатъ. Нашитѣ желѣзничари на брой повече отъ 200 души, вкупомъ съ плакарди и въ строини редици бѣха тръгнали отъ гарата. Тѣмъ другаря Христо Илиевъ прѣдаде Червено то знаме! Огъ първитѣ стѣпки въ града манифестацията почна бързо да расте и скоро замина 500 души. Манифестацията спрѣ прѣдъ клуба на партията, гдѣто бѣ поздравена отъ мѣстния комитетъ. Отъ тукъ всички се отправиха за салона на Коста Лазаровъ. Прѣдъ прѣпълнено събрание др. Г. Марковъ дър-

жа дву-часова буйно аплодирана рѣчь на тема: „Нашитѣ лузунги на 1 май“. Слѣдъ увеселителната частъ, събраниято се закри, за да се събере наново въ 2 ч. послѣ обѣдъ на сжщото мѣсто за майската манифестация. Пороенъ дъждъ вече вальше, който не спря до вечерята. При все това повечето отъ 500 души послѣ обѣдъ манифестираха изъ града. Вечерята въ сжщия салонъ се даде майска забава съ сказка отъ др. Андрея Андреевъ, шивачъ, и отъ която организацията има 2000 лева приходъ.

Ние първа година манифестираме въ Плевенъ, и успѣхътъ ни е грандиозенъ. Това се чете и въ смущението на „калето“.

Г. Д.

Троянъ. За прѣвъ пѣтъ въ Троянъ творческитѣ социализмъ празнува вчера първи май. Макаръ и млада организацията ни отпразнува съ достоинство своя Великъ-денъ. Устроихме двѣ добри посѣтени събрания, въ които съ обща радостъ се констатира, че днесъ социализмътъ по цѣлъ свѣтъ не само брой силитѣ си и се готви за борба, а реализира своитѣ идеали. Развѣха се нашитѣ лозунги и се направи горещъ апелъ за организация. Праздненството завършихме съ другарска гощавка и послѣ вечеринка, която излѣзе блѣскава. Прѣзъ цѣлия денъ царѣше общъ ентузиазмъ. Съ акламации се приеха нови 15 членове на организацията, нѣкои отъ които заявиха, че нарочно чакали празника на труда, за да получатъ тогава своето кръщение. И нови и стари другари засвидѣлствуваха прѣданността си къмъ нашата права съ щедри помощи за касѣта на организацията, които възлѣзоха блѣзо на 1000 лева. Само за фондъ Червено знаме се събраха повече отъ 600 лева. Висока похвала заслужава солидарността и съзнанието за своя пролетарски дългъ на телеграфопощенци, които до единъ напустаха работата си и прѣзъ цѣлия денъ бѣха на социалистическото праздненство.

И.

Левски. Нашата и тѣсната организация празнуваха заедно. Въ това малко кѣтче, чуждо на прѣзрени кавги, братски подали си рѣка — широки и тѣсни — празнуваха заедно великия социалистически праздникъ.

Сутринта въ 10 часа всички желѣзничари и работници отъ гарата и тия отъ партийната ни група, въ селото на брой около 200 души се събрахме на площада задъ гарата гдѣто бѣхме поздравени съ праздника отъ нашитѣ другари Ганушевъ и Козлевъ съ привѣствени рѣчи и слѣдъ като послѣдния описа значението на този праздникъ всички въ хубаво наредена колона по трима манифестирахме до селото, гдѣго отъ двѣтъ страни говориха оратори. Отъ като село Левски сжществува, тази е първата манифестация, която указа извънредно голѣмо значение върху маситѣ въ селото. Тя даде възможностъ на нашата партийна група въ селото да почне своята дѣйностъ съ увѣреностъ за добри резултати, а на неорганизиранитѣ или разколебани слѣдъ войната да прѣдпочетатъ нашата организация. Чистотата и съзнанието въ нашитѣ редове правеха отлично впечатление. Симпатитѣ на всички бѣха на наша страна.

Вечерята имаме интимна сѣмейна вечеринка въ бюфета при гарата.

Слѣдъ обѣдъ нашитѣ другари Ганушевъ и Козлевъ заминаха за село

Градище да поздравятъ новооснованата партийна група тамъ, която брой за сега 50 души членове. Тамъ тѣ сж биле посрѣщнати съ голѣмъ ентузиазмъ. Тѣхното отиване въ с. Градище даде възможностъ на нашитѣ хора да си увеличатъ редоветѣ. К. М.

Гара Червенъ-бръгъ. Ако и да бѣ дождовно врѣме, но събрани множество подъ знамето на пролетарията: работници, желѣзничари, мѣстни чиновници и учители въ салона на бирарията „Здраве“ изслушахме блѣскавитѣ рѣчи на другаритѣ Д. Будуровъ, Ал. Константиновъ и Н. Мифитишевъ (желѣзничаръ). Другаря Будуровъ говори върху „Значението на 1 май за работническитѣ маси и за всички организирани пролетарии“; вечерята се даде сѣмейна литературно-музикална вечеръ съ избрана програма. И тукъ другаря Д. Будуровъ откри празнуването съ рѣчь върху цѣлитѣ и срѣдствата на социалистическото дѣло.

Приключихме отпразнуването на нашия пролетарски праздникъ съ желание и силна вѣра, да бѣде той празнуванъ за послѣденъ пѣтъ въ царството на буржоазията. А. Н. К.

Въ защита на учителя.

Неотдавна печатътъ изнесе едно старо по маниеръ и замисълъ окръжно на пловдивския околийски началникъ, съ което се е постаралъ да уреди шпионска мръжа срѣщу учителитѣ. Този провокаторъ е обрналъ особеното си благоволение къмъ учителитѣ-социалисти. „А за тѣзи, каже, отъ социалдемократическата партия по отдѣлно за всѣки съ единъ рапортъ, ще ми донесете подробанъ атестатъ...“, който въ отдѣленъ пликъ по нароченъ човѣкъ ще ми го изпратите и лично на менъ ще се прѣдаде“.

И така — полицаятъ на демократическата партия организира шпионажъ и прѣслѣждане срѣщу политическата съвѣст и дѣйностъ на учителя. И тѣмъ, когато в. Прѣпорецъ заявява, че това било „безтактностъ“ на единъ околийски началникъ, и че единичкитѣ този фактъ не трѣбва да се обобщава като практика на вжтрѣшното министерство, другъ органъ на полицейската властъ — хрисимиятъ плев. окол. началникъ — повтаря сжщата „безтактностъ“, макаръ въ друга форма Съ повѣрително № 4084 отъ 31. мартъ т. г. до плев. окръженъ учил. инспекторъ той донася, че учителътъ въ с. В. вършелъ явна социалистическа агитация, съ което нарушавалъ известни закони и наредби и грѣбвало да бѣде наказанъ най-строгостъ увольнение. И това ли не е система?

Старитѣ грѣшници се явяватъ въ стария си сюрюкъ и съ старитѣ „изпитани“ срѣдства на прѣслѣждане. Но... тѣ сж измудрили и нѣщо ново, нѣщо възмутително и мизерно. Тѣ сж намѣрили мъртви учителски души за услуга. Да, г-нъ началникътъ сочи като единичкъ свидѣтель на тази „прѣстѣпна“ дѣйностъ на учителя негова колега отъ близкото село, сѣмшленникъ на партията, която днесъ дирижира просвѣтното дѣло у насъ. И жалко, и мръсно! А още по възмутително е, че училищната инспекция намира достатъчно основание да разслѣдва случката.

Прѣзъ 1914 г., когато полицаята на дѣдо Радославовъ разкарваше, арестуваше и биеше учителитѣ социалисти за тѣхната дѣйностъ и разстройваше

училищата, като ги оставяше с седмички без учителя, едничката грижа, проявена от тогавашния училищен инспектор Н. Просеничков — също радикал — за защита на учителя в училището, бяха чистосърдечният му изявление: „Безсилен съм да помогна“. Е добър! Днес и министерство и инспекция могат да защитят. Какво правят те? До кога ще се дават под наем на полицейските органи, до кога ще канерват на тяхните произволи? Кой ще ни каже, учителът гражданин ли е на тази страна или парий? Или искате да насаждате в учителя-гражданин психологията на хрисимата овца Или искате да култивирате и в неговата срѣда измѣнници и подлещи?

Въ своите 25 годишни борби учителството е прѣживявало много и най-разнообразни прѣслѣдвания: то помни епохите на торбопѣсечето, Дуранъ-Кулакъ и Шабла; то помни бѣсния вой на моралното влияние и това, какъ озлобени властници насѣкваха простодушниятъ срѣщу него. Но все пакъ то побѣди. И върху развалините на злобата и безсилието, то издигна величествената сграда на своята организация, която не е само символъ на борчески идеализъмъ, но и една реална сила въ нашия животъ.

Не: учителътъ е гражданинъ, и гражданинъ ще си остане! По силата на своето звание той е такъвъ. Той не иска да бѣде робска и безправна тваръ, защото той иска да възпитава не поплужковци и подлещи, а доблестни и съ обществени чувства граждани. Отречете ли му това право, той самъ ще го вземе, защото има сили, има и срѣдства за това.

Когато днесъ обществената съвѣст е потрѣсена отъ току-що извършилите се прѣстѣпления надъ човѣчеството, когато повикътъ за обнова на живота става по-настойчивъ, когато угнѣтени и онеправданите полагатъ върховни усилия да издигнатъ новата сграда на правдата и на любовта, учителътъ е длъженъ да бѣде на страната на тѣзи, които творятъ. И ако въ устрема му да участва въ съзиждане сградата на близкото бѣдаще вие поставяте прѣчки, той ще ги прѣгзази съ прѣзрѣние и ще върви напредъ. Новиятъ животъ се твори отъ социализма и учителътъ трѣбва да върви съ него. Всички прѣпровокации, заплашвания и прѣслѣдвания сж само прощальна пѣсенъ на издѣхавания лебедъ.

W.

Дайте данни за анкетата!

Шестъ мѣсеца ни дѣлятъ отъ завръщането на българския войникъ отъ фронта. Забравиха се почти физически страдания прѣзъ тритѣхъ страшни години, но нищо не може да изличи отъ сърдцето на всѣки честенъ гражданинъ лютата болка за нещастията, които се струпаха надъ главата на невинния народъ.

Още тогава прѣзъ септемврийските дни на 1918 г., най-буйниятъ натура, напущайки фронта, вече разнебитенъ, се опитиха за София съ оръжие въ ръка и съ зовѣтъ: „дайте ни виновниците, за да ги накажемъ!“ При Влада бѣ спрѣна тая вълна отъ негодувание и мѣстъ, но това спирание трѣбваше всички да го кажемъ високо, бѣше само врѣменно. Не ще се успокои никое българско сърдце, не ще се прѣсушатъ сълзите на хиляди майки и сираци, не ще настане миръ и спокойствие въ България, до гдѣ не се намѣрятъ и наказатъ виновниците на нещастията на цѣлъ народъ.

Тази насжана потребност на нашия животъ намѣри отзвукъ въ нашия партисен конгресъ на 6 априлъ т. г., който, въ двѣ отъ точките на своята историческа резолюция каза:

1) Искане привлечането подъ сѣдъ на всички виновници на народната катастрофа.

2) Анкета чрѣзъ специално назначени анкѣтори на цѣлата интендантска служба въ армията — отъ полковитѣ домакинства до главното тилово управление; на бойнитѣ дѣйствия при Битоля, Черна, Добро-поле и пр. и на всички отдѣли въ главната квартира.

Тази анкета ще събере материала противъ главнитѣ виновници за народното нещастие. Но кой не знае, че развалата прѣзъ врѣме на войната

бѣше обхванала всички слоеве на Радославовата администрация отъ селския кметъ и стражара до Министра? Кой не знае, че тази развала бѣ обхванала и много военни, финансови, сѣдебни и пр. органи на властта и достигнала до тамъ, щото всѣки да вижда въ лицето на органитъ на властта истински разбойници? Агенитѣ на тази развала иматъ еднакъвъ дѣлъ въ причинитѣ за народното нещастие, както и главнитѣ виновници. И длъжностъ на всѣки гражданинъ е да посочи какъвто фактъ на беззаконие му е извѣстенъ и какъвто виновникъ знае, за да получи всѣки възмѣдие за дѣлата си.

Водима отъ тази народна нужда редакцията на нашия вѣстникъ започва една анкета специално за безобразията и прѣстѣпленията на граждански и военни чиновници въ окръга и въ частитѣ на Плевенската дивизия. Апелираме къмъ всички партийни членове и съчувственици на социализма и къмъ всички честни граждани и селяни отъ Плевенски окръгъ да съобщатъ въ редакцията ни устно или писмено какъвто знаятъ:

1) По дѣлата на кметове, секр.-бирници, околийски началници, окръжни управители, органи на прѣхраната и пр. чиновници въ стара и нова България прѣзъ врѣме на войната, особено на такива отъ Плевенския окръгъ.

2) По дѣлата на всички офицери или долни чинове — началствующи лица отъ частитѣ на 9 Дивизия, 4, 17, 33, 34, 57 и 58 полкове и другитѣ войскови единици отъ дивизията.

3) По дѣлата на всички депутати и др. политически лица отъ властвующитѣ или опозиционни партии, които използваша мѣстнитѣ врѣмена прѣзъ врѣме на войната, за да се обогатятъ.

Писменнитѣ свѣдѣния да се адресиратъ до редакцията на „Червено знаме“, да бѣдатъ подписани, или пъкъ да се посочва въ тѣхъ на лица, които могатъ да установятъ изложениетѣ въ тѣхъ факти.

Нека не се шепне само по кюшетата за дѣлата на тѣзи, които бѣха забравили и честъ, и дългъ, и човѣщина за да богатѣятъ тогава, когато синоветѣ на България мрѣха по бойнитѣ полета. Нека се събератъ и систематизиратъ тѣзи данни, за да бѣде готовъ обвинителния актъ, когато часътъ на разплатата настане. За тази цѣлъ нашата редакция се поставя въ пълна услуга на правдата, законитѣ и светлата народна мѣстъ.

ПАРТИЕНЪ ЖИВОТЪ.

Троянъ.

На 22 априлъ организацията ни свика събрание на което бѣ опрѣдѣленъ за говори др. П. Икономовъ на тема: „Положението на страната и изходътъ отъ него“. На опрѣдѣления частъ салона бѣше прѣпълненъ съ слушатели. Бѣха дошли и 40—50 души тѣснаци отрано събрани и натъкмени да осуетятъ събранието ни и още съ появата на сказчика ни поискаха да се наложатъ на събранието, като узурпиратъ правата на организацията ни и на събранието, което по болшинство далечъ надминаваше тѣснитѣ ураджии. Отговори имъ се, че ще имъ се даде да възразятъ, но че врѣмената на насилията и потѣпване гражданскитѣ права отлѣтѣха заедно съ своитѣ най-стари крѣпители стамболовисти и радослависти. Тѣсницитѣ зареваха като бѣсни и за избѣгване скандала, ние почнахме събранието въ едната прѣграда на салона, а тѣ въ другата. Извадиха на мегданъ двѣ кречетала, които на воля плискаха пѣната на своитѣ лековѣрни мозѣци, додѣто по даденъ знакъ на звѣроукротителя си офейкаха, като отнесоха съ себе си възмущението на всички порядѣчни граждани и славата на ренесанса въ българския шайкаджилѣкъ! Не напраздно тѣхния водителъ В. Коларовъ въ едно събрание нѣкога се хвалѣше, че шайкаджитѣ на радослависти и стамболовисти сж спечелени за каузата на социализма. Въ това троянскитѣ граждани се убѣдиха съ тая само поправка, че не шайкаджитѣ сж спечелени за социализма, а „тѣсния социализъмъ“ на г-нъ Коларова е спечеленъ за шайкаджилѣка.

Нашето събрание продължи и др. Икономовъ се възползува отъ случая да посочи на „идеалния порядѣкъ, който бѣдашитѣ комунистически управници ще ни донесатъ.“

Доколкото има порядѣчни хора всрѣдъ тѣсницитѣ редове, всички се възмущаватъ; дори единъ тѣхенъ старъ другаръ ги напуста съ възмущение и прѣмина въ нашитѣ редове. Много граждани засвидѣтелствуваха симпатитѣ си къмъ нашето движение и пожелаха да получатъ в. „Народъ“.

Ние крѣпнемъ отъ день на день!

Изъ Плевенски окръгъ.

Съобщаватъ ни отъ Бѣжаново, луков. че тѣсниякъ фелдшеръ Никола Кочемитовъ: 1. за една дезинфекция съ общинска карболова вода на селянина Ашимъ Абазовъ, който страдѣше отъ пѣтнитѣ тифъ е взелъ 63 лева, безъ да сж внесени въ общинската каса; 2. На Мустафа Али Моговъ за 3 праха фенацетинъ е взелъ 55 лева; 3. За една лека прѣвръзка на единъ слабонараненъ прѣстѣнъ а Расимъ Алитовъ е взелъ 85 лева; 4. за гдѣто прѣгледалъ въ домѣтъ му, безъ да даде нѣкакво лѣкарство, заболѣлия отъ пѣтнитѣ тифъ Наню Миховъ му е взелъ 20 лева и една ока сапунъ; 5. За 40 грама английска солъ на Ибишъ Мустафовъ е взелъ 40 лева; 6. За 6 праха хининъ на Матю Нетковъ е взелъ 125 лева; 7. За дезинфекция съ общинска карболова вода на всички заразени отъ пѣтнитѣ тифъ къщи имъ е вземалъ такса отъ 40—60 лева, отъ които нито една стотинка не е внесено на проходъ въ общинската каса. На всички, които сж излизали вънъ отъ селото по работа, додѣто бѣше подъ карантина, за открити листовѣ имъ е вземалъ по 5 лева такса, отъ които сжко стотинка не е внесълъ на приходъ въ общинската каса. Общината му е набила за повече отъ 300 лв. лѣкарства, срѣщу които е внесалъ на приходъ само 37 лева. При това въ общинската амбулатория нѣма лѣкарства. Хора разправятъ, че той само за 3—4 мѣсеца е можалъ да економиса около 15,000 лева

Акцизия приставъ Петъръ Драшански отъ с. Телишъ отъ партията на епитропитѣ, подъ прѣдлогъ ужъ че намѣрилъ контрабанда цигаревѣ книжки въ кръчмарницата на Вѣло Литовъ Горановъ, за да не му състави актъ е благоволилъ да го изнуди съ 300 лева едно печено агне и 10 кила вино. Паритѣ му сж били дадени въ присѣстството на кръчмарина Спасъ Вацовъ.

Поднаваме акцизия ревизоръ Георги Градинаровъ отъ Плевенъ да си плати разноснитѣ по гуляитѣ си въ кръчмата на П. Джорова, за да не се товарятъ тютюнопроизводителитѣ, както той е наредилъ съ новъ видъ да нѣкъ или контрибуция по единъ левъ на всѣки произведенъ кгр. тютюнъ.

Г.

ХРОНИКА

Умоляватъ се всички другари и съчувственици, които иматъ у себе си покани за абонати и помощи на „Червено Знаме“ да ги изпратятъ веднага въ редакцията заедно съ събранитѣ суми на адресъ Г. Мирковъ, адвокатъ — Плевенъ, за да се тури редъ въ администрацията на вѣстника. Слѣдъ 2 брой ще бѣдатъ публикувани имената на всички, които не сж изпълнили това си задѣлжение.

Поканватъ се всички организации и групи въ окръга да прѣдставятъ най-късно до 20 май т. г. кратки отчети за численостъ си съставъ и дѣйността си, за да може на окръжната сбирка да се даде единъ точенъ отчетъ за състоянието на партията въ окръга на адресъ: М. С. Стоевъ, адвокатъ — Плевенъ.

Министерската криза се слѣдѣше въ Плевенъ съ сжщото напрежение и безпокойство отъ разни страни, както и изъ цѣла България. Особено омърлушени се виждатъ демократитѣ, които чувствуватъ, че сж окончателно про-

валени, поради дѣлата си въ вжтрѣшното управление на страната.

Една здрава, силна и безпристрастна ръка е необходима, за да се почувствува въ страната, че врѣмената на коте-рийнитѣ буржоазни партии сж изминали и че народа трѣбва да има възможностъ да си каже свободно думата.

Тази ръка не може да бѣде друга освѣнъ жилестата дѣсница на българския работникъ и социалистъ. За това поемането на вжтрѣшното министерство отъ другаря Пастуховъ е една голѣма наша побѣда. Другаря Сакжзовъ си остава министъръ на труда. Другитѣ сж: 3 земледѣлци, 2 радикали, 1 цанковистъ и 2 народняци.

При свръзването на вѣстника се получи слѣдната телеграма отъ София: врѣмененъ кабинетъ за избори. 7 лѣвчари и 3 дѣсничари. Сакжзовъ Труда, Пастуховъ Вжтрѣшното. 3 земледѣлци, 2 народняци, 1 цанковистъ и 2 радикали. Друга комбинация невъзможна.

Братоубийство. Отъ с. Брѣстъ, Никополско, ни телеграфиратъ: „Днесъ погребяхме нашия приятелъ и другаръ Трифонъ Бибиновъ убитъ отъ подкупницитѣ на брата си Никола Бибиновъ, за да наслѣди всички имоти на фирмата бр. Бибинови. Лека му прѣстѣ и вѣчна му память.“

За другаритѣ му отъ Брѣстъ Рудашки.

Отвратително впечатление правеше на всѣки честенъ човѣкъ търгашеството на Плевенскитѣ тѣснаци съ памѣтѣта на незабравимитѣ социалистически борци Роза Люксембургъ и К. Либкнехтъ. Единъ тѣснакъ, продавачъ на басми и маркизети, който въ магазинъ си държи на видно мѣсто портрета на Царъ Фердинандъ, прѣзъ майскитѣ дни бѣше изложилъ на витринитѣ на магазина си портретитѣ на двамата борци съ надписъ: *убити отъ широкитѣ социалисти*. Два червени фенери привличаха любопитнитѣ около това тѣснашко коцунство и всѣки порядѣченъ човѣкъ отминаваше, хвърляйки хрчка по адресъ на тѣзи безсрамни търгаши, които, за да привлечатъ вниманието на публиката върху своята стока, си служатъ съ скжпата память на двама безсмъртни мъртавци.

Въ Вратца полицията и комендантството направили обискъ най-напрѣдъ въ домѣтъ на др. Пастуховъ, а послѣ у други другари. По този поводъ е било свикано протестационно публично събрание, гдѣто военния и административенъ произволъ били заклеямени отъ вратчанското гражданство. Слѣдъ това е било направено обискъ и въ домѣтъ на двама телеграфисти вѣротъно тѣснаци. Въ бр. 245 отъ 28 т. г. тѣснитѣ пишатъ въ своя Работнически вѣстникъ слѣдното: „Този обискъ е прѣдизвиканъ отъ широкитѣ социалпатриоти“. Акълъ!

ПРОДАВАМЪ или давамъ подъ наемъ собственото си ПРАЗДНО МѢСТО, находяще се срѣщу гарата край шосето, удобно за всѣкаква търговия, или жилище. Споразумѣние продавача Петъръ Ангеловъ желѣзничаръ гара Плевенъ или редакция „Червено знаме“.

Умоляватъ се Г. Г. кметоветѣ и жителитѣ на селата около гр. Плевенъ, които сж видѣли или знаятъ нѣщо за мѣстонахождението на една биволица съ особено бѣлѣзи: хила въ рога и бѣла оиашка, впрѣгатна, да съобщатъ въ редакцията.

Кооперация „НАРОДЪ“ -- Плевенъ
ПРОДАВА:

Мармаладъ, маджунѣ, кафе, ябълки, домати и зеле сушени, пестилѣ, леблѣбий, червенъ пиперъ, сушени круши, грозде сушено, яйца, чай, синка, сапунъ санлайтъ, сапуни за пране, сапуни тоалетни разни, четки за дѣски, четки за обуца, лампи, лампени стѣкла, прахъ и четки за зѣби, скробяла, французка пудра и пр.

Отъ кооперацията.

Отговоренъ редакторъ: Г. МАРКОВЪ.

Кооперативна печатница „Изгрѣвъ“ — Плевенъ.